

til Regeringsforslaget straks af 863,000 Kr. og efter 4 Aars Forløb 1,029,000 Kr. Heraf dækkes 32,000 Kr. ved Smaaforhøjelser og ca. 150,000 Kr. lades udækkede, idet det maa antages at svare til den Gevinst, Staten som Forbruger har af de foreslaaede Nedsættelser. Resten — 681,000 Kr. — tages ved at bevare en Trediedel af Kultolden. Nu er det til at forudse, at dette Kompensationsforslag at opretholde 681,000 Kr. i Told paa Kul vil finde megen Modstand i dette Ting, og det har naturligvis ikke været med Fornøjelse, at Finansministeren har stillet det og Udvalgets Flertal accepteret det. Men Forholdet har ganske simpelt praktisk ligget saaledes for, at naar man ikke vilde forlade Forslagets finansielle Ramme i det væsentlige, og naar man vilde have visse Toldnedsættelser som dem, jeg nu her har refereret, og som — det kan vist ikke nægtes — forbedre Toldlovsforslaget i væsentlig Grad, maatte der findes Dækning for det Beløb, der saaledes var tabt, andetsteds, og hvor som helst man vilde finde en saadan Dækning, vilde der naturligvis kunne rejse sig en Kritik derimod.

Men Berettigelsen af en saadan Kritik maales bedst ved, naar hvert enkelt Medlem stiller sig det Spørgsmaal: Vilde du nu helst have undværet alle de Nedsættelser, som Finansministerens og Flertallets Forslag medfører paa Manufakturvarer, paa Frugt, paa Kakao og Chokolade, paa Krydderier, paa Værktøj, paa Pander, Bakker og Kogekar osv., eller have haft Kul fuldstændig toldfrit som efter Finansministerens Forslag? Jeg tror, at ikke et eneste Medlem i denne Sal i Virkeligheden vil besvare dette Spørgsmaal med Ja. Sikkert alle ville mene, at der i de af Finansministeren og Flertallet foreslaaede Nedsættelser ligger langt betydligere Fremskridt end det Tilbage-skridt, som der ganske vist i Forhold til Finansministerens oprindelige Forslag ligger deri, at en Trediedel af Kultolden beholdes. Som det i Betænkningen er nævnt, har det ogsaa maattet formindske vor Betænkelighed noget, at i saa mange af Andragenderne fra den stærkt toldbeskyttede Industri synes det, at man tillægger Kultoldens Ophævelse forholdsvis meget lille Betydning. Noget større Betydning tillægges den vel nok i den ikke beskyttede Industri, men jeg tror dog, at det ogsaa her vil dreje sig om saa smaa Beløb, at Ofret er vel begrundet i Sammenligning med de Fordele, der ere naaede derved. Man har

f. Eks. talt om Landbruget. Forholdet er der efter en Statistik, der er bleven mig meddelt, det, at $\frac{1}{3}$ af Kultolden, som man foreslaar at beholde, udgør ca. 8 Kr. pr. 1 Million Pd. Mælk, som forarbejdes i Andelsmejerierne, og det er jo ikke noget imponerende Beløb.

Jeg indrømmer selvfølgelig, at vi, der mene det nødvendigt at blive indenfor Regeringens Forslags Rammer, vi, som fuldt ud billige og have i Minde de Betragtninger, som den højtærede Finansminister fremførte ved 1ste Behandling, da han pegede paa de store Fremtidsopgaver ikke mindst i social Retning, der ligge for os, og derfor hævdede, at vi bør og kunne ikke opgive mere end et Beløb af godt 2 Mill. Kr. — vi, der altsaa dele disse Betragtninger, og som betragte det for fuldkomment nødvendigt, at vi ikke i det væsentlige afvige fra Grundlaget, hvis vi skulle haabe at føre Forslaget igennem, vi have naturligvis haft det betydelig vanskeligere end de Herrer, som have kunnet bevæge sig i det fri Rum uden Grænser og Skranker af nogen Art. Det socialdemokratiske Mindretal har kunnet stille Forslag, som gaa ca. 10 Mill. Kr. lavere end Regeringens Forslag, og det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) har stillet Forslag, som gaa ca. $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr. under dette. Ja, det er jo meget behageligt, naar man kan gøre den Slags Ting. Behageligere endnu vilde det være, hvis man selv havde nogen som helst Tro paa, at det var noget, som kunde gennemføres, men jeg har den Tillid til de ærede Medlemmers sunde Sans, at jeg er fuldkommen overbevist om, at det have de intet Øjeblik haft.

Det socialdemokratiske Mindretal henviser navnlig til en Nedsættelse af Militærudgifterne, det ærede Medlem for Saks-købing viser sammesteds hen og berører ogsaa, at en Grundværdiskat kunde skaffe Dækning for en Del af det Tab, her er Tale om; men hvor smukt alt dette end lyder, er det dog ganske ensbetydende med at opgive Udsigten til en Toldreform i en nogenlunde nær Fremtid. Vi ønske naturligvis alle at komme til Nedsættelser i Militærudgifterne, men at komme til Nedsættelser; som omtrent ækvivalere den Nedgang, der fra socialdemokratisk Side foreslaas, venter ingen og heller ikke de Herrer selv. Hvad Grundværdiskatten angaar, tror jeg nok, at skulle vi først til at have udarbejdet et Forslag om Grundværdiskat og drøftet det i alle dets Enkeltheder, kunne vi skyde en hvid Pind efter Told-